



Dokument zasedanja

B8-0177/2019 }  
B8-0178/2019 }  
B8-0179/2019 }  
B8-0180/2019 }  
B8-0181/2019 } RC1

13.3.2019

## SKUPNI PREDLOG RESOLUCIJE

v skladu s členom 123(2) in 123(4) Poslovnika,

ki nadomesti naslednje predloge resolucij:

B8-0177/2019 (Verts/ALE)

B8-0178/2019 (PPE)

B8-0179/2019 (ECR)

B8-0180/2019 (ALDE)

B8-0181/2019 (S&D)

o evropskem sistemu sankcij za kršitve človekovih pravic  
(2019/2580(RSP))

**Laima Liucija Andrikiienė, Sandra Kalniete, Esther de Lange,  
Cristian Dan Preda, David McAllister, José Ignacio Salafranca Sánchez-  
Neyra, Dubravka Šuica, Elmar Brok, Lorenzo Cesa, Michael Gahler,  
Gunnar Hökmark, Tunne Kelam, Eduard Kukan, Jaromír Štětina,  
Fernando Ruas**

v imenu skupine PPE

**Elena Valenciano, Victor Boştinaru, Knut Fleckenstein, Soraya Post,  
Pier Antonio Panzeri, Ana Gomes**

v imenu skupine S&D

**Charles Tannock, Ryszard Czarnecki, Anna Elżbieta Fotyga**

v imenu skupine ECR

**Marietje Schaake, Petras Auštrevičius, Beatriz Becerra Basterrechea,  
Izaskun Bilbao Barandica, Gérard Deprez, Marian Harkin, Ivan Jakovčić,  
Ilhan Kjučuk (Ilhan Kyuchyuk), Valentinas Mazuronis, Louis Michel,**

RC\1179593SL.docx

PE635.437v01-00 }  
PE635.438v01-00 }  
PE635.439v01-00 }  
PE635.440v01-00 }  
PE635.441v01-00 } RC1

**Javier Nart, Urmas Paet, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Carolina Punset,  
Jozo Radoš, Frédérique Ries, Jasenko Selimovic, Pavel Telička, Ivo Vajgl,  
Matthijs van Miltenburg, Hilde Vautmans**

v imenu skupine ALDE

**Barbara Lochbihler, Heidi Hautala, Judith Sargentini, Margrete Auken,  
Bodil Valero**

v imenu skupine Verts/ALE

## **Resolucija Evropskega parlamenta o evropskem sistemu sankcij za kršitve človekovih pravic (2019/2580(RSP))**

*Evropski parlament,*

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij, v katerih poziva k vseevropskemu mehanizmu za uvedbo ciljno usmerjenih sankcij proti posameznikom, ki so udeleženi v hudih kršitvah človekovih pravic, vključno s svojo resolucijo z dne 16. decembra 2010 o letnem poročilu o človekovih pravicah v svetu za leto 2009 in politiki Evropske unije na tem področju<sup>1</sup> ter resolucijo z dne 11. marca 2014 o odpravi mučenja v svetu<sup>2</sup>,
- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij v skladu s členom 135 Poslovnika, v katerih je pozval k uvedbi ciljno usmerjenih sankcij proti posameznikom, ki so vpleteni v hude kršitve človekovih pravic, vključno z resolucijami z dne 19. januarja 2017 o razmerah v Burundiju<sup>3</sup>, z dne 5. julija 2018 o Burundiju<sup>4</sup>, z dne 18. maja 2017 o Južnem Sudanu<sup>5</sup>, z dne 14. junija 2017 o razmerah v Demokratični republiki Kongo<sup>6</sup>, z dne 18. januarja 2018 o Demokratični republiki Kongo<sup>7</sup>, z dne 14. septembra 2017 o Gabonu: zatiranje opozicije<sup>8</sup>, z dne 5. oktobra 2017 o razmerah na Maldivih<sup>9</sup>, z dne 5. oktobra 2017 o primerih voditeljev krimskih Tatarov Ahtema Čijgoza in Ilmija Umerova ter novinarja Mikole Semene<sup>10</sup>, z dne 30. novembra 2017<sup>11</sup> in 4. oktobra 2018<sup>12</sup> o razmerah v Jemnu, z dne 14. decembra 2014 o Kambodži: zlasti o razpustitvi kamboške stranke za rešitev naroda<sup>13</sup>, z dne 14. decembra 2017 o položaju Rohingejcev<sup>14</sup>, z dne 15. marca 2018 o razmerah v Siriji<sup>15</sup>, z dne 25. oktobra 2018 o razmerah v Venezueli<sup>16</sup>, z dne 13. septembra 2018 o Mjanmaru, zlasti primer novinarjev Va Lona in Kjo Sou Uja<sup>17</sup>, z dne 25. oktobra 2018 o razmerah v Azovskem morju<sup>18</sup>, z dne 25. oktobra 2018 o umoru novinarja Džamala Hašodžija na savdskem konzulatu v Istanbulu<sup>19</sup> in z dne 14. februarja 2019 o razmerah v Čečeniji in primeru Ojuba Titijeva<sup>20</sup>,

<sup>1</sup> UL C 169E, 15.6.2012, str. 81.

<sup>2</sup> UL C 378, 9.11.2017, str. 52.

<sup>3</sup> UL C 242, 10.7.2018, str. 10.

<sup>4</sup> Sprejeta besedila, P8\_TA(2018)0305.

<sup>5</sup> UL C 307, 30.8.2018, str. 92.

<sup>6</sup> UL C 331, 18.9.2018, str. 97.

<sup>7</sup> Sprejeta besedila, P8\_TA(2018)0015.

<sup>8</sup> UL C 337, 20.9.2018, str. 102.

<sup>9</sup> UL C 346, 27.9.2018, str. 90.

<sup>10</sup> UL C 346, 27.9.2018, str. 86.

<sup>11</sup> UL C 356, 4.10.2018, str. 104.

<sup>12</sup> Sprejeta besedila, P8\_TA(2018)0383.

<sup>13</sup> UL C 369, 11.10.2018, str. 76.

<sup>14</sup> UL C 369, 11.10.2018, str. 91.

<sup>15</sup> Sprejeta besedila, P8\_TA(2018)0090.

<sup>16</sup> Sprejeta besedila, P8\_TA(2018)0436.

<sup>17</sup> Sprejeta besedila, P8\_TA(2018)0345.

<sup>18</sup> Sprejeta besedila, P8\_TA(2018)0435.

<sup>19</sup> Sprejeta besedila, P8\_TA(2018)0434.

<sup>20</sup> Sprejeta besedila, P8\_TA(2019)0115.

- ob upoštevanju svojega priporočila Svetu z dne 2. aprila 2014 o določitvi skupnih vizumskih omejitev za ruske uradnike, vpletene v primer Sergeja Magnickega<sup>21</sup>,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. decembra 2018 o letnem poročilu o človekovih pravicah in demokraciji v svetu za leto 2017 in politiki Evropske unije na tem področju<sup>22</sup>,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. septembra 2017 o korupciji in človekovih pravicah v tretjih državah<sup>23</sup>,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. marca 2019 o stanju političnih odnosov med EU in Rusijo<sup>24</sup>,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. februarja 2016 o sistematičnih množičnih pobojih verskih manjšin, ki jih izvaja ISIS<sup>25</sup>,
- ob upoštevanju poglavja 2 naslova V Pogodbe o Evropski uniji (PEU) o sprejemanju sankcij v okviru skupne zunanje in varnostne politike (SZVP),
- ob upoštevanju člena 215 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) o sprejemanju sankcij proti tretjim državam ter posameznikom, skupinam in nedržavnim subjektom,
- ob upoštevanju izjave št. 25 iz Lizbonske pogodbe, da je treba zagotoviti ustrezne postopkovne pravice posameznikom ali subjektov, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi EU ali ukrepi EU za boj proti terorizmu;
- ob upoštevanju Evropske konvencije o človekovih pravicah in njenih protokolov,
- ob upoštevanju strateškega okvira EU in akcijskega načrta za človekove pravice in demokracijo za obdobje 2015–2019,
- ob upoštevanju izjave predsednika Komisije Jeana-Clauda Junckerja iz govora o stanju v Uniji z dne 12. septembra 2018, v kateri je predlagal, naj države članice uporabijo obstoječa pravila EU za prehod s soglasja na glasovanje s kvalificirano večino na nekaterih področjih skupne zunanje in varnostne politike EU, kot sta skupno odzivanje na kršitve človekovih pravic in naložitev učinkovitih sankcij,
- ob upoštevanju izjave z dne 10. decembra 2018 podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko po zasedanju Sveta za zunanje zadeve decembra 2018,
- ob upoštevanju resolucije parlamentarne skupščine Sveta Evrope z dne 22. januarja 2019 z naslovom „Sergej Magnicki in pozneje – Boj proti nekaznovanju s ciljno

<sup>21</sup> UL C 408, 30.11.2017, str. 43.

<sup>22</sup> Sprejeta besedila, P8\_TA(2018)0515.

<sup>23</sup> UL C 337, 20.9.2018, str. 82.

<sup>24</sup> Sprejeta besedila, P8\_TA-PROV(2019)0157.

<sup>25</sup> UL C 35, 31.1.2018, str. 77.

usmerjenimi sankcijami“,

- ob upoštevanju svoje študije iz aprila 2018 o ciljno usmerjenih sankcijah zoper posameznike zaradi hudih kršitev človekovih pravic – vpliv, trendi in obeti na ravni EU,
  - ob upoštevanju predloga z dne 14. novembra 2018 za uvedbo komisije o prepovedi vstopa zaradi kršitev človekovih pravic,
  - ob upoštevanju srečanja o globalnem sistemu sankcij EU za kršitve človekovih pravic dne 20. novembra 2018 na Nizozemskem,
  - ob upoštevanju člena 123(2) in 123(4) Poslovnika,
- A. ker člen 21 PEU določa, da Unijo pri njenem delovanju vodijo načela demokracije, pravne države, univerzalnosti in nedeljivosti človekovih pravic in temeljnih svoboščin, spoštovanja človekovega dostojanstva, enakosti in solidarnosti ter spoštovanje načel Ustanovne listine Organizacije združenih narodov (OZN) in mednarodnega prava;
- B. ker je EU zavezana sistematičnemu izvajanju sankcij, ki jih je določil Varnostni svet OZN v skladu s poglavjem VII Ustanovne listine OZN, in ker hkrati uvaja lastne sankcije brez mandata Varnostnega sveta OZN v primerih, ko Varnostni svet OZN nima pooblastil za sprejemanje ukrepov ali pa mu je to preprečeno zaradi nesoglasja med njegovimi članicami;
- C. ker so sankcije EU (znane tudi kot omejevalni ukrepi) v zadnjih dveh desetletjih postale sestavni del zbirke orodij EU za zunanje odnose, ki vključuje več kot 40 različnih omejevalnih ukrepov, ti pa trenutno veljajo za 34 držav; ker sta približno dve tretjini sankcij EU za posamezne države uvedeni v podporo ciljem na področju človekovih pravic in demokracije;
- D. ker so sankcije oblikovane tako, da bi zmanjšale škodljive posledice za tiste, ki niso odgovorni za politike ali ukrepe, zaradi katerih so bile sankcije uvedene, zlasti za lokalno civilno prebivalstvo in za legitimne dejavnosti v zadevni državi ali v zvezi z njo, ter se neposredno nanašajo na odgovorne osebe in delujejo odvračalno;
- E. ker so vse sankcije, ki jih sprejme EU, v celoti skladne z obveznostmi, ki izhajajo iz mednarodnega prava, vključno s tistimi, ki se nanašajo na človekove pravice in temeljne svoboščine; ker bi bilo treba sankcije redno pregledovati, da bodo res prispevale k doseganju ciljev;
- F. ker je EU poleg sankcij za posamezne države, katerih cilj je spremeniti ravnanje držav, pred kratkim uvedla omejevalne ukrepe proti širjenju in uporabi kemičnega orožja in kibernetičnih napadov ter posebne ukrepe za boj proti terorizmu;
- G. ker so obstoječe sankcije EU namenjene državnim in tudi nedržavnim akterjem, kot so teroristi in teroristične skupine;
- H. ker so v zadnjih nekaj mesecih evropska podjetja ali celo države članice EU večkrat prekršili sankcije EU; ker ti primeri kažejo, da je treba dodatno pojasniti področje

uporabe in domet trenutno veljavnih sankcij ter pojasniti, v kolikšni meri so države in družbe odgovorne za to, da zagotovijo, da končna uporaba ali namen njihovega blaga in storitev nista zajeta v sankcijah;

- I. ker so za izvrševanje sankcij odgovorni ustrezni organi držav članic EU, ukrepi sami pa se določijo na evropski ravni;
- J. ker je ameriški kongres leta 2016 na podlagi akta Magnickega o odgovornosti pravne države iz leta 2012 sprejel globalni zakon Magnickega, s katerim naj bi se kaznovali posamezniki, odgovorni za smrt Sergeja Magnickega med priporom v ruskem zaporu zaradi nečloveških razmer, namernega zanemarjanja in mučenja;
- K. ker so Estonija, Latvija, Litva, Združeno kraljestvo, Kanada in Združene države Amerike sprejele zakone o sistemu sankcij za kršitve človekovih pravic, tj. „zakone Magnickega“; ker je Parlament večkrat pozval k vzpostavitvi podobnega globalnega sistema sankcij EU za kršitve človekovih pravic, s katerim bi zagotovili dosledno in dejansko zamrznitev sredstev posameznikov, prepoved izdaje vizumov in druge sankcije, ki jih posameznikom in subjektom nalagajo države članice in ki se nalagajo na ravni EU;
- L. ker je nizozemska vlada novembra 2018 začela razpravo med državami članicami EU o politični priložnosti za uvedbo ciljno usmerjenega sistema sankcij za človekove pravice na ravni EU; ker se ta predhodna razprava nadaljuje na ravni delovne skupine Sveta;
  1. odločno obsoja vse kršitve človekovih pravic po svetu; poziva k hitri vzpostavitvi avtonomnega, prilagodljivega in reaktivnega vseevropskega sistema sankcij, ki bi omogočal osredotočanje na posameznike, države in nedržavne akterje ter druge subjekte, odgovorne za hude kršitve človekovih pravic ali vpletene vanje;
  2. poudarja, da bi moral sistem sankcij EU za kršitve človekovih pravic temeljiti tudi na predlogih iz prejšnjih resolucij, da se vzpostavi vseevropski mehanizem za nalaganje ciljno usmerjenih sankcij; meni, da bi se moral sistem sankcij EU na področju človekovih pravic zoper posameznike, ki so kjerkoli na svetu vpleteni v kršitve človekovih pravic, izrecno in simbolično imenovati po Sergeju Magnickem; pozdravlja dejstvo, da je bila v številnih državah sprejeta podobna zakonodaja, ki obravnava kršitelje človekovih pravic po vsem svetu; poudarja, da je treba pri čezatlantskem sodelovanju poskrbeti, da bodo kršitelji človekovih pravic odgovarjali; spodbuja druge demokratične države, naj oblikujejo podobne instrumente;
  3. je trdno prepričan, da je tak sistem bistveni sestavni del obstoječe palete orodij EU na področju človekovih pravic in zunanje politike ter da bi okreplil vlogo EU kot svetovnega akterja na področju človekovih pravic, zlasti v boju proti nekaznovanosti in v podporo žrtvam in zagovornikom človekovih pravic po vsem svetu;
  4. poudarja, da bi moral ta sistem omogočiti sprejetje omejevalnih ukrepov, zlasti zamrznitev sredstev in prepoved vstopa v EU, proti posamezniku ali subjektu, ki je odgovoren za hude kršitve človekovih pravic ali sistemsko korupcijo, povezano s hudimi kršitvami človekovih pravic, ali je v ta dejanja vpleten, je pri njih sodeloval ali jih financiral ali je prispeval k načrtovanju, vodenju ali izvajanju teh kršitev ali

korupcije; poudarja, da je treba jasno opredeliti obseg kršitev ter določiti ustrezne pravne možnosti, s katerimi se bo lahko izpodbijala uvrstitev na seznam;

5. je prepričan, da bo nova ureditev pozitivno vplivala na ravnanje zadevnih posameznikov in subjektov in da bo imela odvrtačalni učinek; poudarja, da morajo v ta namen vse države članice EU dosledno razumeti, razlagati in uporabljati sankcije na enak način; poziva države članice in Komisijo, naj okrepijo medsebojno sodelovanje in izmenjavo informacij ter vzpostavijo evropski nadzorni in izvršilni mehanizem;
6. pozdravlja predlog predsednika Komisije za odmik od soglasnega odločanja v Svetu na področju skupne zunanje in varnostne politike in poziva Svet, naj novi sankcijski instrument sprejme tako, da bi lahko sankcije za kršitve človekovih pravic sprejeli s kvalificirano večino v Svetu;
7. podpira pretekle razprave na ravni Sveta o vzpostavitvi takega sankcijskega instrumenta; poziva visoko predstavnico in njeno službo, naj zavzame konstruktiven in proaktiven pristop, s katerim bo ta razprava uspešno zaključena še pred koncem tega zakonodajnega obdobja, in pričakuje, da bo o tem poročala Parlamentu; poudarja pomen nadzorne vloge Parlamenta v tej prihodnji ureditvi, zlasti glede področja uporabe in opredelitve meril za uvrstitev na seznam ter glede možnosti sodnega varstva;
8. poziva vse države članice, naj zagotovijo, da bodo njihovi organi in drugi subjekti, registrirani na njihovem ozemlju, v celoti spoštovali odločitve Sveta o omejevalnih ukrepih proti posameznikom in subjektom, zlasti o zamrznitvi premoženja oseb s seznama in omejitvi vstopa na njihova ozemlja, zaradi kršitev človekovih pravic; je zaskrbljen zaradi nedavnih poročil o kršitvah teh sklepov in opozarja države članice, da morajo po mednarodnem pravu zagotoviti prijetje in pregon oseb na njihovih ozemlju, osumljenih kaznivih dejanj, tudi hudih;
9. poudarja, da so okrepljeno sodelovanje in izmenjava informacij med temi organi ter evropski mehanizem izvrševanja bistveni za zagotovitev, da se bodo omejevalni ukrepi EU enotno izvajali in razlagali ter da bodo evropska podjetja delovala pod enakimi pogoji;
10. vztraja, da mora biti prihodnji sistem sankcij EU za kršitve človekovih pravic skladen s tekočimi politikami EU ter veljavnimi omejevalnimi ukrepi za posamezne države in horizontalnimi omejevalnimi ukrepi ter jih dopolnjevati; v zvezi s tem vztraja, da novi sistem ne bi smel nadomestiti uporabe sedanjih ukrepov na področju človekovih pravic za posamezne države; meni tudi, da mora prihodnja ureditev v celoti dopolnjevati veljavni mednarodni okvir sankcij, zlasti v zvezi z Varnostnim svetom Združenih narodov;
11. poudarja, da mora biti ta ureditev povsem skladna z najvišjimi možnimi standardi varstva in upoštevanja ustreznih postopkovnih pravic udeleženih posameznikov ali subjektov, če naj bo verodostojna in legitimna; v zvezi s tem vztraja, da morajo odločitve o uvrstitvi posameznikov ali subjektov na seznam ali odstranitvi z njega temeljiti na jasnih, preglednih in razločnih merilih, ki so neposredno v zvezi s storjenimi kaznivimi dejanji, da bi lahko zagotovili temeljit sodni nadzor in pravice do pritožbe; poziva k sistematični vključitvi jasnih in specifičnih meril uspešnosti ter metodologije

za odpravo sankcij in odstranitev s seznama;

12. poudarja, da bi moral biti glavni cilj vseh prizadevanj EU in držav članic v boju proti nekaznovanosti še naprej ta, da kazenski pregon storilcev hudih kršitev človekovih pravic in grozodejstev poteka prek različnih nacionalnih ali mednarodnih pristojnosti; v zvezi s tem ponovno poudarja načelo univerzalne pristojnosti; poziva Svet, naj v področje uporabe tega sistema vključi čezmejne kršitve; poudarja, da je za preprečevanje izogibanja sankcijam potrebno usklajeno večstransko sodelovanje;
13. poziva Komisijo, naj zagotovi ustrezne vire in strokovno znanje za izvajanje in spremljanje tega sistema, ko bo uveden, posebno pozornost pa nameni obveščanju javnosti o seznamih, tako v EU kot v zadevnih državah;
14. se zahvaljuje aktivistom civilne družbe za njihova neumorna prizadevanja za tak sistem; spodbuja ustanovitev svetovalnega odbora na ravni EU;
15. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, vladam in parlamentom držav članic, generalnemu sekretarju Organizacije združenih narodov ter generalnemu sekretarju Sveta Evrope.